

Въ това врѣме тя съгледа една бѣдна жена, която просѣше милостиня за дѣтето си. Мария се съжили за горкото дѣтенце, спрѣ се и се замисли . . . тя искаше да е богата, за да може да ѝ помогне.

„Но азъ съ тѣзи рокля могъ да прѣкарамъ празниците! По добрѣ да облѣка това бѣдно дѣте, което е голо, отъ колкото да си купувамъ нови рокли“. Като каза това, тя се приближи до жената и полегка ѝ спуснѣ въ ржката, колкото пари имаше.

Мария се върнѣ у тѣхъ си много зарадвана. Никога прѣмената не би ѣ накарала да усѣти тази радостъ, каквато усѣщаше сега. Въмѣсто да се радва на хубава рокля, тя сега се радваше на едно *добро дѣло*. Хубавата рокля се износва и изгубва, а радостъта отъ такова дѣло трае всѣкога.

МАЙМУНА ШИМПАНЗЕ.

сѣки отъ васъ трѣбва да е виждалъ жива маймуна; но само че по насъ носѣтъ не голѣми, а малки—да ги разиграватъ, или да ги показватъ. Но никога не сж носѣли маймуна шимпанзе, която виждате изписана на картинката. И на рѣдко ще се намѣри въ Европа, защото не може да привикне на нашия климатъ и въ скоро врѣме умира.

Шимпанзето, когато порасте, достига на голѣмина колкото единъ чловѣкъ. Неговото отечество е Сръдня Африка. Тамъ въ гжститѣ гори живѣжтъ на голѣми племена и въ кухнята на дърветата, или въ шубрацитѣ